

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

facrosancti Euangelij scriptum scribere incipimus Christi Iesu & Dei nostri Dni nostri virtute in על הילה דמין ואלהן ישוע משיחא משרינן למכתב כתבא דאונגליון קדישא

Euangelizæ Marci Euangelium סברתא דמרקוס מסברנא

caput קפלאון א

Epiphaniæ festi lectio קרינא דעארא דדנהא

Dei filij Christi Iesu Euangelij initium

1 רישא דאונגליון דישוע משיחא ברה דאלהא : ante angelum meum ego mitto ecce propheta in Isaiâ scriptum est sicut 2 אך דכתיב באשעיא נביא דהא משדר אנא מלאמי קדם parate in deserto clamantis vox viam tuam q̄ p̄parabit faciêm tuâ פרצופך דנתקן אורהך : 3 קלא דקרא כמדברא טיבו in deserto Ioannes erat semitas eius & adæquate Domini viam אורחה דמריא ואשוו שבילוהו : 4 הוא יוחנן כמדברא peccatorum in remissionem penitentiz baptismum & p̄dicans baptizans מעמד ומכרז מעמודיתא דתיכותא לשוכנא דחטהא : Ierusalem filij & omnes Iudæz regio vniuersa ad eum erat & extens ונפקא הות לותה כלה מור דיהוד וכלהון בני אורשלם peccata sua essent cõfessi cum flumine in Iordane eos erat & baptizans ומעמד הוא להון כיוודנן נהרא כר מודין בחטהוון : 5 & cinctus camelorum ex pilis vestimento erat vestitus Ioannes autem ipse הו דין יוחנן לביש הוא לבושא דסערא דגמלא ואסוד erat existens & cibus eius in lumbis suis pellicea zona erat הוא ערקתא דמשכא כהצוהי ומאכולתה איתיה הות Post me venit ecce & dicens erat & p̄dicans agreste & mel locustę קמצא ודבשא דברא : 7 ומכרז הוא ואמר הא אתא בתר דחילתן מני הו דלא שוגא אנא דאתנהון אשרא ערקתא calcamentorum eius דמסנוהי :

SANCTVM IESV Christi Euangelium secundum Marcum.

CAP. I.

INITIVM Euangelij Iesu Christi Filij Dei, sicut scriptum est in Isaiâ propheta. 2 (Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui p̄parabit viam tuam ante te.) 3 Vox clamantis in deserto, Parate viam Domini, rectas facite semitas eius: 4 Fuit Ioannes in deserto baptizans, & p̄dicans baptismum penitentiz in remissionem peccatorum. 5 Et egrediebatur ad eum omnis Iudæz regio, & Ierosolymitar vniuersi: & baptizabatur ab illo in Iordanis flumine, confitentes peccata sua. 6 Et erat Ioannes vestitus pilis camelorum, & zona pellicea circa lumbos eius: & locustas & mel siluestre edebat. 7 Et p̄dicabat, dicens, Venit fortior me post me, cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calcamentorum eius.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Κεφ. Α.

1 Αρχη τῆς εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. 2 ὡς γέγραπται ἐν τοῖς περὶ Ἠσαΐου, Ἰδού ἐγὼ ἀποστέλλω ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἔρημῳ, ἕτοιμα ἔστω ἡ ὁδὸς κυρίου, ὅπως ἐλθὼν περὶ ὑμῶν αὐτῶν. 4 Ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἔρημῳ, καὶ ἅπασαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἅπασαν τὴν Ἰερουσαλήμ ἔρχοντο πρὸς αὐτὸν βαπτίζεσθαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἵνα αὐτῶν ἴσως ἔσται. 6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος ἄγρια καὶ μὴ νηλεῆ, καὶ ζῶντων δεινμάτων ἐσθλῶν, καὶ ὄσπρον αὐτοῦ ἦν μέλι καὶ μέλι ψύλλων. 7 καὶ ἐλάλει λέγων, Ἔρχεται ἕτοιμος ἕνα ἔτι ἰσχυρότερός μου ἔπισης με, ἃ ἔγωγε ἰκανὸς εἶμι ἰσθῆναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

8 Ego baptizavi vos aqua: ille vero baptizabit vos Spiritu sancto.
 9 Et factum est, in diebus illis venit Iesus à Nazareth Galilææ, & baptizatus est à Ioanne in Iordane.
 10 Et statim ascendens de aqua, vidit cælos apertos, & Spiritum sanctum tanquam columbam descendentem & manentem in ipso.
 11 Et vox facta est de cælis, Tu es Filius meus dilectus, in te complacui.
 12 Et statim Spiritus expulit eum in desertum.
 13 Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tenebatur à Sarana, erantque cum bestis: & angeli ministrabant illi.

14 Postquam autem traditus est Ioannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei, & dicens.
 15 Quoniam impletum est tempus, & appropinquavit regnum Dei: poenitemini, & credite Evangelio.
 16 Et præteriens secus mare Galilææ, vidit Simonem & Andream fratrem eius, mittentes retia in mare (erant enim piscatores).
 17 Et dixit eis Iesus, Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum.

in spiritu baptizabit vos verò ille in aqua baptizavi vos ego
 אנה אעמדתכון במינה הו דינ נעמרכון ברוחה
 à Iesus venit illis in diebus & factum est sanctitatis
 דקודשנה ו והוא כיומתא הנון אתנה ישוע מן
 & statim Ioanne à in Iordane & baptizatus est Galilææ Nazareth
 נצרת דגלילא ואתעמד כיורדנן מן יוחנן ו ומתרא
 tanquã & spiritum cæli quodd diuisi sunt vidit aqua ex ve ascendit
 דסלק מן מיא הויה דאסתדקו שמינה ורוחה איך
 es tu calis de facta est & vox super eum q descend colibam
 וונא דנהתת עלוהי ו וקלא הוא מן שמיא אנתהו
 Spiritus eduxit eum & confestim complacui mihi in te dilectus filius meus
 כרי חביבנה כך אעטביר ו ומתרא אפקתה רוחא
 eum quadraginta diebus in deserto illic & fuit in desertum
 למדברנה ו והוא תמן במדברא יומתא ארבעין כד
 & ministrantes feris cum erat & existens Satana à tentaretur
 מתנסת מן סטנא ואיתוהי הוא עם הוותא ומשמשן
 angeli ei erant
 הוולה מלאכה ו

Epiphaniam post Sabbathi vnius ad vesperam
 דרמשא דרה בשבא דבתר דנהא

14 Cetero dassetis diu Iohannem Iesum dicens
 & dicebat Dei regni euangelium erat & pdicans
 ומכרו הוא סברתא דמלכותיה דאלהא ו ואמר
 poenitemini Dei regnum & ppinquavit tempus impletum est
 שלם לה זבנא ומטרת מלכותיה דאלהא תובו
 Galilææ mare circa ambularet & cum euangelio & credite
 והימנו בסברתנה ו וכד מהלך חדרוי ימא דגלילא
 in mare retia mirrentes fratres eius & Andream Simonem vidit
 הוא לשמעון ולאנדראוס אחוהי דרמין מצידתא בימא
 post me venite Iesus eis & dixit piscatores enim erant existentes
 איתוהו הונו ניר צידנה ו ואמר להון ישועתו בתרי
 hominũ filiorum piscatores & faciã vos
 ואעכדכון צידא דבני נשנה ו

8 ἐγὼ μὲν ἐβαπτίζατο ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. 9 καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἠλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῳ. 10 καὶ διήλθε διαβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε ἁγίον καὶ φωνὴν ἐλάλει· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερᾶ καταβῆναι ἐπ' αὐτόν. 11 Ἐφώνη ἐγένετο αὐτῷ πνεῦμα ἁγίου εἰς τὸ πνεῦμα. 12 Ἐδύσας τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς τὸν ἔρημον. 13 Ἐκεῖ καὶ ἐτήρημα ἡμέρας ποσά ἐχρονεῖτο, ποιῶν ζῆλον ἐπὶ τῷ Σατανᾷ· καὶ λέγει· ἔτι ἔσονται αἱ ἀγγελὶαι διηκόνον αὐτοῦ. 14 μὲν δὲ τὸ πνεῦμα δὲ δέειν αὐτὸν ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῳ, ἠλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 15 Ἐλέγει, ὅτι πληρώθη ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοήθητε ἕως ἄρτι, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. 16 ὡσεὶ περὶ τοῦ πνεῦμα καὶ τοῦ ἁγίου τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ ἀδελφόν αὐτοῦ τὸν Σίμωνα, βαλλόντας ἀμφὶ ἁλῶνος ἐν τῷ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἀδελφοί. 17 Ἐεῖπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, δεῦτε μετὰ μοι, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁψὶς ἀψήεις ἀβρῶντων.

18 **ומהרא שבקו מצידתהון ואולו בתרה :** וכד עבר
 קליל הוגא ליעקוב בר זבדי וליוחנן אחוהו ואלי להון
 בספינתא דמתקנין מצידתהון : **וקרא אנון ומהרא**
שבקו לזבדי אבותהון עם אנרא ואולו בתרה : וכד
 עלו לכפרנחום מהרא מלי הוא בשבא בכנושתהון :
 ותמיהון הווי כיולפנה מלי הוא להון ניר איך משלטא
 ולא איך ספריהון : **ואית הוא בכנושתהון נברא דאית**
הוא כה רוחא טמאתא וקעא ואמר : מא לו ולך ישוע
 נעריא אתית למבורותי ידע אנת לך מן אנת קדישה
דאלהא : וכאא כה ישוע ואמר סכור פומך ופוק
מנה : ושדתה רוחא טנפתא וקעת בקלא
 רמא ונפקת מנה : **ואתדרו כלהון ובעין הווי חר**
עם חר ואמרין רמא הי הרא ומנא הי הנא וילפנא
חרתא רבשולטנא ואלי להוהא טנפתא פקד ומשתמען
לה : **ומהרא נפק טבה בכלה אתרא דגלילא :**
ונפקו מן כנושתא ואתו לביתה דשמעון ודאנדראום
עם יעקוב ויוחנן :

18 Et protinus relictis reti-
 bus, secuti sunt eum.
 19 Et progressus inde pufil-
 lum, vidit Iacobum Zebedei
 & Joannē fratres eius, & ip-
 sos cōponentes retia in navi.
 20 Et statim vocavit illos.
 Et relicto patre suo Zebe-
 dæo in navi cum mercena-
 riis, secuti sunt eum.
 21 Et egrediūtur Capharnaū:
 & statim sabbathis ingressus
 in synagogam, docebat eos.
 22 Et stupebant super do-
 ctrina eius: erat enim docens
 eos quasi potestatem habēs,
 & non sicut Scribæ.
 23 Et erat in synagoga eorū
 homo in spiritu immundo:
 & exclamavit, dicens.
 24 Quid nobis & tibi Iesu
 Nazarenē? venisti ante tem-
 pus perdere nos? scio quōd
 sis Sanctus Dei.
 25 Et comminatus est ei Ie-
 sus, dicens, Obmutesce, &
 exi de homine.
 26 Et discerpens eum spiri-
 tus immundus, & exclamans
 voce magna, exiit ab eo.
 27 Et mirati sunt omnes:
 ita ut conquirerent iuter se,
 dicentes, Quisnam est hoc?
 Quenam doctrina hæc no-
 va: quia in potestate etiā spi-
 ritibus immūdis imperat, &
 obediunt ei?
 28 Et processit tumor eius
 statim in omnem regionem
 Galilææ.
 29 Et protinus egredientes
 de synagoga, veniunt in
 domum Simonis & Andreæ,
 cum Iacobo & Joanne.

18 **επιπροτινως αφευκτους τα δίκτυα αυτων, ακολουθησαν αυτον.** 19 **εξελθων δε εκ τω φουλλου, ειδεν τον Ιακωβον τον υιον Ζεβεδαιου, & τον Ιωαννην τον αδελφον αυτου, & αυτους ειν ημερας δυο κατακειμενους εν τω πλοιω, ακολουθησαν αυτον.** 20 **επιπροτινως αφευκτους αυτους, & εφωκτους τους πατερας αυτων τον Ζεβεδαιον τον πατερα του Ιακωβου, & τον Ιωαννην τον αδελφον αυτου.** 21 **επιπροτινως αυτους εις Καφαρναουμ. εδιδουκους τους εβραειους εισελθων εις τω σναγωγην, εδιδασκαλει.** 22 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 23 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 24 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 25 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 26 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 27 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.** 28 **επιπροτινως αυτους εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους, εδιδουκων τους εβραειους.**

30 Decumbat autem focus Simonis fabricians: & statim dicit ei de illa.

31 Et accedens eleuauit eam apprehensa manu eius: & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis.

32 Vespere autem facto, cum occidisset sol, afferebat ad eum omnes male habentes, & demonia habentes:

33 Et erat omnis ciuitas congregata ad ianuam.

34 Et curauit multos qui vexabantur variis languoribus: & demonia multa eiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum.

35 Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum locum: ibique orabat.

36 Et persecutus est eum Simon, & qui cum illo erant.

37 Et cum inuenissent eum, dixerunt ei, Quia omnes querunt te.

38 Et ait illis, Eamus in proximis vicis & ciuitates, ut & ibi predicemus: hoc enim ueni.

39 Et erat predicans in synagogis eorum, & in omni Galilea: & demonia eiciens.

40 Et uenit ad eum leprosus deprecans eum: & genu flexo dicit ei, Si vis, potes me mundare.

& dixerunt ardore erat decumbens simonis & focus

והמתה דשמעון רמיא הות באשתא ואמרו לה

31 וקרב אחדה באידה ואקיימה וכחדא שבקתה אשתא ומשמשת הות להון: ברמשא דין במערבי

שמשת איתיו לותה כלהון אילין דבישאות עבידין ודיונתא: ומדינתא כלה כנישא הות על תרענא:

וואסי לסניאא דבישאות עבידין הוו בכורחנא משחלפא ודיוא כניאא אפק ולא שבק הווא להון לדיוא דנמללן

מטל דידעון הווא לה: & dixerunt ardore erat decumbens simonis & focus dimisit eam & continuo & erexit eam manu eius phedit ea & accedens de illa in occasu autē uespere eis erat & ministrās ardor affecti erant male qui omnes ad eum adduxerūt solis ianuam ad erat cōgregata vniuersa & ciuitas & demoniacos variis morbis erant affecti qui malē multos & sanant ut loqueretur demonia ipsa sinebat & non eiecit multa & demonia cum erant scientes quoniam

ieiunij secundæ in sabbatho vnus matutinis

יצפרא דהר בשבא דתרין רעומא

& illic desertum in locum & abiit valde surgere anteuertit & in diluculo

31 ובצפרא קדם קם טב ואול לאתרא חורבנא ותמן מיגלגא הווא: ובעון הווא לה שמעון ורעמרה:

32 וכד אשבחיהו אמרון לה כלהון אנשא בעין לך: אמר להון הלכו לקוריא ולמדינתא דקריבן דאיהן

תמן אכרו להדא ניר אתירת: ומכרו הווא בכלהון כנישתהון בכלה גליליא ומפק שאדא: לותה גרבא ונפל על רגלוי ובעא הווא מנה ואמר לה

אן צבא אנת משכח אנת למדכיותי: & dicit ab eo erat & petens pedes eius ad & pcedit leprosus ad eum me mundare et potens tu vis si

30 η δὲ πῦρ διὰ Σίμωνος καὶ τῆς κατὰ πύρεσσουσα. καὶ δὲ δὴ αἰς λέγουσιν αὐτῷ ἀπελθε ἀπὸ τῆς. 31 καὶ ἀπεβήθη αὐτῷ ἠγέρσει αὐτῷ, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀθήκεν αὐτῷ τὸ πύρετος διὰ δὴ αἰς, καὶ ἀποδοκίμασε αὐτῆς. 32 ὅψιας δὲ ἡμερομηνίας ὅτε ἔδου ἡλίος, ἔσθρον παρὰ αὐτῶν πάντας τοὺς καιροὺς ἔρχομαι, καὶ εἰς δαμασκόμην ἐμῆς. 33 καὶ ἡ πῶλις ὅλη ὁπισθωκαμένη ἐπὶ τῷ πύρετι. 34 καὶ ἐλθὼν πῶλις πολλοὺς καιροὺς ἔρχομαι ποταμοὺς ἰούδα καὶ δαμασκόμην πολλὰ ἔξῃ αἰεὶ καὶ ἐκ τῆς ἀλαβείας τῆς δαμασκόμην, ὅτι ἠδύσθη αὐτῷ. 35 καὶ ἀπεβήθη εἰς τὰς ἀσκάς ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς Ἰησοῦ εἰς τὴν ἡμερὴν τῆσαν, καὶ αὐτὸς παρὰ τῶν ποταμῶν. 36 καὶ ἀπεβήθη εἰς τὸν Σίμωνα καὶ εἰς μετ' αὐτοῦ. 37 καὶ ἀβροῦτες αὐτῶν, λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. 38 καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀβροῦτες εἰς ταὶς ἐκκλησίας ὑμῶν πορεύεσθε, ἵνα καὶ ἐκ τῆς κηρύξω εἰς τὸν τόπον ὅπου ὄψεσθε ἡμετέρας. 39 καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς δαμασκόμην καὶ ἐκ τῆς ἀλαβείας. 40 καὶ βῆ παρὰ τοῦ πύρετος αὐτοῦ ἀπεβήθη ἀπὸ τῆς, ἐξ ἡμερῶν αὐτῶν, ἐκ τῆς αὐτῶν ὅτι ἠδύσθη αὐτῷ καὶ ἀπεβήθη.

cum tetigit manū ei⁹ & extendens super eo miseratus est Iesus verò ipse
 41 חורדין ישוע אתרחם עלוהי ופשט אידה קרב לה
 ab eo abiit hora & in illa mundus esto ego volo & ait
 ואמר צבא אנא אתדנא : 42 ובה בשעתא אזל מנה
 ei & dixit & eiecit eū ei & inhiūbit & mūdāt est lepra ei⁹
 גרבה ואתדנכי ; 43 וכאא בה ואפקר ; 44 ואמר לה
 sacerdotib⁹ teipsum ostende abi sed tu dicas homini ne vide
 חזי למא לאנש אמר אנרת אלא זל הוא נפשך לכהנא
 Moses praecepit sicut purgatione tua pro oblationem & offer
 וקרב קורבנא חלה תדכיך איכנא דפקד מושא
 multū praeicare cepit egressus esset eū antē ipse vt sit eis testimonio
 לסהרותהון ; 45 הו דין כד נפק שרי הוא מכרו סני
 manifestē Iesus esset potens vt non ita sermonem & diulgare
 ואטברא למלתא איכנא דלא נשכח הוא ישוע גלישא
 & veniētes deserto in loco erat foris sed in ciuitatem ingredi
 דנעול למדינתא אלא לכר הוא באתרא חורבא ואתון
 loco omni ex ad eum erāt
 הוו לותה מן כל דוכא :

Caput
קפלאון ב

ieiunij tertij in sabbatho vni⁹ ad oblationem

דקורבא דחר בשכא דנרצומא

¶ in domo audissent & cum ad diēs Capharnaum Iesus rurū & ingreñ⁹ est
 ועל טוב ישוע לכפרנהום ליומתא וכד שמעו דכביא
 eos capere possēt vt non ita multū congregati sunt essēt
 הו : 2 אתכנשו סניאא איכנא דלא אשכח אחר אנון
 & venerūt sermonem cum eis erat & loquens portam ante non etiam
 אף לא קדם תרעא וממלל הוא עמהון מלתא : 3 ואתו
 quatuor inter portaretur cum paralyticum ei & obtulerūt ad eū
 לותה ואיתיו לה משרינא כד שקיל בית ארבעא :
 ipsi cōscenderūt turbā propter ad eum accedere potuerunt & quia nō
 4 ודלא אשכחו למתקרבו לותה מטל כנשא סלקו להון
 Iesus erat in quo exiēs loci tabulatum & abstulerūt in teclum
 לאנרנא וארימו תטלילנא דאתר דאיתוהו הוא ישוע
 paralyticus in eo erat in quo iacēs grabbatū & demiser.
 ושובה לערסא דרמא הוא כה משרינא :

41 Iesus autem miseratus eius, extendit manum suam: & tangens eum, ait illi, Volo, Mundare.
 42 Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mundatus est.
 43 Et comminatus est ei, statimque eiecit illum: & dicit ei.
 44 Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te principi sacerdotum, & offer pro mundatione tua quae praecepit Moyses, in testimonium illis.
 45 Et egressus cepit predicare & diffamare sermonē: ita vt iam non posset manifestē introire in ciuitatem, sed foris in desertis locis esset, & conueniebant ad eum yudique.

CAP. II.

1 ET iterum iutruuit Capharnaum post dies octo, & auditum est quod in domo esset.
 2 Et conuenerunt multi, ita vt non caperet neque ad ianuam: & loquebatur eis verbum.
 3 Et venerunt ad eum ferētes paralyticum, qui à quatuor portabatur.
 4 Et cum non possent offerre eum illi pre turbā, nudauerunt tectum vbi erat: & patefacientes submiserunt grabbatum in quo paralyticus iacebat.

41 ὁ δὲ ἰησοῦς συμπάσας αὐτοὺς, ἐκτίνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, θέλω, καθάραι σε. 42 ἔπειτα αὐτῷ, θύλακός σου ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἔκαθαραι σε. 43 καὶ ἐμβέβημισί, μὴ εἰπὼς αὐτῷ, θύλακός σου ἔλαβεν αὐτοῦ. 44 καὶ λέγει αὐτῷ, ὅσα μὴ δύνῃς ἐπιθεῖν ἢ ἢ ἀνταγορεύω σοι, ἀλλὰ ὅσα ἐπιθεῖς, ἔλαβεν αὐτοῦ. 45 ὁ δὲ ἐξελθὼν ἠρξάτο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ ἄρα φημί, οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἐν ἱερῶν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. Καρ. β.
 1 Καὶ πάλιν εἰς Κεφαθαῖμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν τινος. 2 καὶ θύλακός σου ἔλαβεν αὐτοῦ, ὡς ἔπι μνηστῆρος μὴ δύνῃς τὴν θύραν, καὶ ἤγαγεν αὐτοῦ τὸν λόγον. 3 καὶ ἤρξοντο περὶ αὐτοῦ, ὡς ἔπι μνηστῆρος μὴ δύνῃς τὴν θύραν. 4 καὶ μὴ δύνασθαι περὶ αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν οἴκῳ, ἀπὸ τῆς γαστρὸς τῷ σίγῳ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν θάλασσας.

